

Justitsministeriet skal samtidig pege på, at en sådan snævrere videregivelsesadgang må antages at begrænse ordningens praktiske værdi for spillekasinoerne.

Forslaget vil på den anden side indebære, at danske spillekasinoer kan registrere oplysninger om personer, der i udlandet er fundet skyldig i falskspil eller andre strafbare handlinger på et spillekasino i forbindelse med spillenes afvikling, og anvende oplysningerne til at afvise de pågældende personer som gæster på et dansk spillekasino, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Et dansk spillekasino vil tillige fortsat kunne afvise gæster, der er anmeldt til politiet for på det pågældende spillekasino at have begået eller medvirket til falskspil eller andre strafbare handlinger i forbindelse med spillenes afvikling, selv om forholdet endnu ikke er endeligt afgjort, jf. den gældende regel i spillekasino-lovens § 9 c, stk. 1.

I tilknytning til den foreslåede regel om videregivelse af oplysninger om afsluttede straffesager, hvor en person er fundet skyldig, foreslår Justitsministeriet i lovforslagets § 1, nr. 3, jf. § 1, nr. 4 og 5, at oplysninger om strafbare forhold skal kunne opbevares på danske spillekasinoer i 5 år efter straffesagens afslutning.

Denne sletteregel er begrænset til de danske spillekasinoer. Det følger imidlertid af direktivet om behandling af personoplysninger artikel 6, stk. 1, at personoplysninger skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere end, hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil de indsamles, og til de formål, hvortil de senere behandles. Personoplysningerne skal endvidere være korrekte og om nødvendigt ajourførte, og der skal tages ethvert rimeligt skridt til at slette eller berigtige oplysninger, der er urigtige eller ufuldstændige i forhold til det formål, hvortil de indsamles, eller i forbindelse med hvilke de behandles på et senere tidspunkt. Endelig må personoplysninger ikke opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de indsamles, eller i forbindelse med hvilke de behandles på et senere tidspunkt.

2.4. Andre ændringer

De gældende bestemmelser i spillekasino-lovens § 22 og § 23 vedrører adgangen til tilbagekaldelse af tilladelse til kasinodrift. Tilbagekaldelse kan ske af de i § 22, stk. 1, nævnte grunde, og afgørelse herom træffes af justitsministeren.

Efter § 22, stk. 1, nr. 1, er justitsministeren bemyndiget til at tilbagekalde en tilladelse til kasinodrift, hvis indehaveren af tilladelsen har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af spillekasino-loven, af

bestemmelser fastsat i henhold til loven eller af vilkår for tilladelsen. Efter § 22, stk. 1, nr. 2, kan justitsministeren endvidere tilbagekalde en tilladelse til kasinodrift, hvis indehaveren af en tilladelse dømmes for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at drive et spillekasino.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan der rejses spørgsmål om berettigelsen af en sådan ordning, der indebærer, at den pågældende særmyndighed - efter at straffesagen er afsluttet, og straffen er udmålt - kan iværksætte yderligere sanktioner under henvisning til de samme forhold, som er bedømt under straffesagen.

Generelle straffeprocessuelle principper og almindelige retssikkerhedsmæssige hensyn kan således tale for, at der under straffesagen så vidt muligt gøres endeligt op med retsfølgerne af tilladelsesindehaverens strafbare forhold.

Det foreslås derfor ved lovforslagets § 1, nr. 9, at afgørelse om tilbagekaldelse begrundet i forhold omfattet af § 22, stk. 1, nr. 1, fremover træffes af domstolene.

Endvidere foreslås kasino-lovens § 22, stk. 1, nr. 2, af samme grund ophævet. Ophævelsen af bestemmelsen har alene den konsekvens, at spørgsmål om frakendelse fremover vil skulle afgøres af domstolene efter straffelovens § 79.

Domstolsprøvelse af de afgørelser om tilbagekaldelse, der herefter kan træffes af justitsministeren, bør ske i den borgerlige retsplejes former, idet de ikke vedrører strafbare forhold.

I § 24, stk. 3, er fastsat følgende: »Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar«. Ved lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven (Strafansvar for juridiske personer) blev der i straffelovens 5. kapitel indsat regler om juridiske personers strafansvar. Efter gennemførelsen af denne lov bør bestemmelser om strafansvar for juridiske personer generelt udformes som foreslået i § 1, nr. 11, og det var ved ændringen af straffeloven forudsat, at ældre bestemmelser om hjemmel til selskabsansvar løbende ændres. Ændringen er en konsekvens heraf.

2.5. Ændringer i administrative forskrifter

Veksling af spillemærker til kontanter skulle oprindeligt ske i check, hvis beløbet oversteg 10.500 kr. Baggrunden for denne regel var navnlig, at man ville undgå, at personer skulle forlade kasinoet med store kontantbeløb, hvilket kunne øge risikoen for berigelsesforbrydelser. Ved § 13 i Justitsministeriet bekendtgørelse nr. 496 af 13. juni 1994 blev det fastsat, at